

Inowrocław, dnia 20 czerwca 2013 r.

Kancelaria Prezydenta RP
Biuro Projektów Programowych
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

Uwagi do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu

Jako Członek Zarządu WINDPROJEKT sp. z o.o. - jedyne komplementariusza WINDPROJEKT sp. z o.o. S.K.A., uprawniony do samodzielnej reprezentacji spółki, zgłaszam następujące zastrzeżenia do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu.

Kwestionowane przepisy:

- Przepis art. 3 ust. 3 pkt d Prawa ochrony środowiska – jak rozumieć postanowienie „lub działalności człowieka”, od kiedy inwestycja raz wybudowana będzie już elementem krajobrazu i w jaki sposób zaproponowany zapis odnosić do przepisu art. 5 e – skoro obiekt wybudowany został przed wejściem w życie ustawy i stanowi w myśl art. 3 ust. 3 pkt d część krajobrazu, to nie może być mowy o niezgodności z krajobrazem takiej inwestycji – całkowita sprzeczność logiczna.
- Przepis art. 5 ust. 2 Prawa budowlanego - niedokładne zdefiniowanie pojęcia „oszpecenie otoczenia”. Nieostre określenie jest polem do błędów interpretacyjnych na etapie stosowania prawa przez urzędników.
- Przepis art. 23 a Prawa ochrony środowiska – co oznacza i jak określać pojęcie „dominanty krajobrazowej”.
- Przepis art. 59 ust. 1 a Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – niezrozumiałe ograniczenie warunków zabudowy i uprzywilejowanie inwestycji celu publicznego.
- Przepis art. 37 a ust. 4 pkt 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - rozszerzenie kompetencji RDOŚ o dodatkowe elementy związane z opiniowaniem kwestii krajobrazowych spowoduje dodatkowe koszty związane z potrzebą utworzenia dodatkowych etatów urzędniczych. Osoby na wspomnianych stanowiskach powinny mieć doświadczenie w zakresie analiz krajobrazowych. Obecnie RDOŚ nie mają w swojej kompetencji orzekania w przedmiotowej kwestii. Koszty te nie zostały uwzględnione przy szacowaniu kosztów wprowadzenia Ustawy.
- Przepis art. 3 pkt 14 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - określenie krajobrazu kulturowego jako „historycznie ukształtowanego w wyniku działalności człowieka” jest nieostre i stwarza pole do błędów interpretacyjnych na etapie stosowania

prawa przez urzędników. Brak jest określonych kryteriów związanych z czasem powstania elementów antropogenicznych, które decydowałyby o kryterium „historyczności”.

- Przepis art. 10 ust. 1 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko - potrzebne będzie opracowanie narzędzi, które pozwolą na znormalizowanie procesu oceny oddziaływania dominant krajobrazowych na krajobraz. Brak szczegółowych norm postępowania w tym zakresie stwarza pole do błędów interpretacyjnych na etapie stosowania prawa przez urzędników. Koszt stworzenia katalogu odpowiednich praktyk nie został uwzględniony przy szacowaniu kosztów wprowadzenia Ustawy.
- Zbyt krótki okres vacatio legis. Z powodu przewlekłości procesu uzyskiwania decyzji administracyjnych i wysokich kosztów ich uzyskania, wszczęte obecnie postępowania mogą zakończyć się negatywnie dla inwestorów, którzy nie mogli przewidzieć takiego faktu na etapie planowania inwestycji. Należy zwrócić uwagę, że niektóre inwestycje, wymagające np. analiz przyrodniczych, wymagają ponad rocznych okresów na przygotowanie dokumentacji (ocena oddziaływania na środowisko) i wiążą się z bardzo dużymi kosztami. W związku z tym należałoby uwzględnić dłuższe vacatio legis. W ocenie wnoszącego uwagi powinno to być minimum jeden rok od daty wejścia w życie ustawy.

Z poważaniem

Członek Zarządu
Wojciech Poturalski
Wojciech Poturalski

